

Publicerad 2008-09-10 13:58 av Elisa-Linn
Replik till Sonja Åkessons replik till Ferlinghetti

Självbiografi

Jag lever ett alltid dramatiskt liv
på en allt för liten väg, i en skog
Jag diskar aldrig när jag borde,
städar allt för sällan
och tvättar aldrig

Jag lever ett allt för dramatiskt liv
långt från stadens brus
och min barndoms stad.
Jag längtar både hem och bort.
Jag längtar till ro där jag får
"bara vara"

Jag levde ett annat liv förut
och kunde aldrig tro
att allt, så snart
skulle se
så annorlunda ut

Jag var tacksam, men aldrig nöjd
Jag älskade, men inte tillräckligt
Jag tvivlade alltid på
om jag gjorde väl
om jag gjorde nog

Jag har levt i 25 år drygt,
men kan se tillbaka på flera liv.
Jag har varit liten och trygg
större och rädd
Jag har varit ensam.
Jag har blivit sviken.
Jag har älskat igen och igen
och blivit sviken
igen och
igen
och jag har svikit...

Jag har trott på Gud

för att jag ville tro
mer än för att jag trodde.
Jag är döpt och konfirmerad
till ingen större nytta.

Jag har varit häxa, på riktigt
och allas lilla ängel ibland

Jag började röka för tidigt
och röker för mycket
Jag började dricka för tidigt,
men har aldrig lärt mig konsten.
Jag har vaknat i fel städer
och skyndat till jobb
jag bara lånat
och jag har aldrig berättat för mamma.

Jag vet vad kärlek är.
Jag har ett barn.
DET ÄR KÄRLEK
Jag har älskat andra och hatat
Jag har älskat en mamma
och hatat
och förstått
och älskat igen

Jag lever ett alltid dramatiskt liv
i en skog
där jag aldrig syns till,
men det har inte alltid varit så.
Jag har rest mellan
himmel och helvete.
Jag har i skakande gråt
önskat liv ur min kropp.
Jag har skrattat lycka
i andra armar

Jag har gjort allt
och ingenting

Jag lever mitt i dramatiseringen av mitt eget liv

där inget är verkligt
och allt
är verkligast
av allt

Jag lever ett alltid dramatiskt liv
i en skog
dit inga vägar leder.
Jag kastades hit
i hisnande fart.
Jag ville aldrig det här
och jag är inte alls lik
kvinnan
som bodde
på drottninggatan,
men också jag ska dö.

Jag äter för lite frukt och grönt,
men jag äter vitaminer
I mängder.

Jag lever ett alltid allt för dramatiskt liv
vid en för liten väg
i en skog
där själva livet regnar in om natten

Jag lever här
just nu
för man får inte alltid välja,
men jag tror på en annan dag
i morgon
och jag äter piller
De ska göra mig smal, vacker, rik
och lycklig

Jag har blivit sviken

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisa-Linn med Poeter.se id #13414 innehar upphovsrätten